

Brisel nije trofej, već alat: Kako gradimo mostove između regiona i EU u godini velikih promena

Ove godine postavili smo trajno prisustvo u srcu odlučivanja Evropske unije i time, koliko mi je poznato, postali jedina nezavisna kancelarija istočno od Nemačke, iz CIE i Balkana sa stalnom platformom tog nivoa u Briselu, kaže Bogdan Gecić u intervjuu za Nedeljnik

U godini za nama Gecić Law osvojio je titulu Law Firm of the Year: South Eastern Europe na The Lawyer European Awards treći put, uz osam uzastopnih godina u finalu, u kategoriji koja pokriva tržište od preko 150 miliona ljudi – od Turske do Balkana.

Istovremeno, kancelarija je otvorila stalno prisustvo u Briselu, pozicionirajući se kao jedina nezavisna kancelarija istočno od Nemačke, iz CIE i Balkana sa takvom platformom u srcu EU odlučivanja.

Bogdan Gecić govori o poverenju, odgovornom korporativnom upravljanju, brzini promena (AI) i o tome šta region može da uradi da bi u Evropi igrao po svojim najboljim pravilima.

Godina za vama obeležena je velikim priznanjem u Londonu. Šta za vas uopšte znači „osvojiti Oskara“ u advokaturi 2025?

Ako smem da budem precizan – nagrada ne doživljam kao medalju za vitrinu.

One su signal. Signal da ono što radite u Beogradu, Podgorici, Sarajevu ili Briselu može da prođe najstrožu evropsku i svetsku proveru – po kriterijumima inovacije, strateške jasnoće, operative izvrsnosti i prekogranične sposobnosti.

Druga važna stvar jeste sama kategorija. Ona obuhvata tržište od preko 150 miliona ljudi, uključujući Tursku i ceo luk od Slovenije do Grčke.

U takvom okruženju, činjenica da smo titulu osvojili treći put, a da smo osam godina uzastopno u finalu, više je priča o kontinuitetu nego o „jednoj dobroj godini“.

U isto vreme otvorili ste kancelariju u Briselu. Zašto je to bilo potrebno – i zašto baš sada?

Brisel nije prestižna adresa. Brisel je infrastruktura.

Ako se bavite pravom EU, konkurencijom, trgovinom, državnom pomoći, energetskim mehanizmima, CBAM-om ili AI regulativom, ne možete biti samo „posmatrač sa distance“. Morate biti blizu procesa, jezika i dinamike institucija.

Ove godine postavili smo trajno prisustvo u srcu odlučivanja Evropske unije i time, koliko mi je poznato, postali jedina nezavisna kancelarija istočno od Nemačke, iz CIE i Balkana sa stalnom platformom tog nivoa u Briselu.

To je važno i za klijente i za region, jer se mnogo toga što će definisati ekonomiju ovde u narednih deset godina već piše tamo.

Koliko je ta „brza evropska promena“ danas opipljiva u Srbiji i Balkanu? Da li regionalna publika uopšte oseća te talase?

Oseća ih više nego što misli – samo često kasno shvati šta im je uzrok.

CBAM je dobar primer: to je jedan regulatorni mehanizam koji može drastično da promeni strukturu troškova i konkurentsku poziciju izvoznika u realnom sektoru jer Evropska unija od 2026. godine uvodi svojevrsnu carinu na uvoz određenih proizvoda sa najvećom emisijom ugljen-dioksida, kao što su gvožđe i čelik, cement, đubriva, aluminijum, električna energija i vodonik. Zato smo ove godine i organizovali prvu regionalnu CBAM konferenciju u Beogradu – da se o tome govori unapred, u dijalogu sa privredom i institucijama, a ne naknadno, kada šteta već nastane.

Slično je i sa AI-jem. Mnogi još misle da je to tema za IT konferencije, a u stvari to je pitanje za upravne odbore, stvar usklađenosti poslovanja i odgovornosti, tema za potrošače i radno pravo. Još 2023. godine pokrenuli smo posebnu praksu za AI i robotiku kao prva nezavisna kancelarija u regionu Zapadnog Balkana koja je to učinila, upravo zato što smo videli da će „pravila igre“ doći brže nego što se tržište nada.

U javnosti se često govori o „krizi poverenja“. Vi često pominjete integritet i upravljanje. Kako to izgleda u praksi?

Poverenje je merljiva kategorija, iako ljudi vole da ga romantizuju.

U praksi, poverenje znači: jasnu odgovornost, dobre interne kontrole, transparentno donošenje odluka i kulturu u kojoj „ne“ može da se kaže na vreme.

Zanimljivo mi je da se i na regionalnim konferencijama sve češće vraćamo temi korporativnog upravljanja kao osnovi otpornosti sistema. Kada sistemi pucaju, obično se to dešava tamo gde je upravljanje slabo, gde su kontrole formalne, a etika i integritet ostaju na nivou PowerPoint prezentacije.

Vaše ime se ponekad pojavljuje i u politički osetljivim vestima – u kontekstu uloge advokata u velikim sistemima. Kako gledate na javnu percepciju advokature?

Privredna advokatura je po definiciji tamo gde je tenzija najveća: veliki ulož, složena regulativa, pluralizam interesa, a često i snažne emocije javnosti.

Zato smatram da advokati moraju biti dvostruko disciplinovani. Prvo prema pravilima profesije, u pogledu konflikta interesa, poverljivosti i procesa, a zatim i prema sopstvenom integritetu, etici i jasno postavljenim granicama.

Javnost, naravno, ima pravo da postavlja pitanja. Ali mi imamo obavezu da radimo profesionalno, čak i kada je to ne-

Advokati moraju biti dvostruko disciplinovani. Prvo prema pravilima profesije, u pogledu konflikta interesa, poverljivosti i procesa, a zatim i prema sopstvenom integritetu, etici i jasno postavljenim granicama

prijatno i kada je tema polarizujuća. Advokatura je jedan od osnovnih i neizostavnih stubova vladavine prava i prava na delotvornu odbranu svakog, pogotovo kada nam se taj neko ne dopada ili se s njim ne slažemo.

Godina 2025. donela je i vaš pojačan međunarodni angažman – TerraLex, potpredsednik HLSAE, transatlantske inicijative... Koja je strateška logika iza toga?

Članstva u međunarodnim organizacijama nisu samo još jedna „značka“. Ona mogu doneti realne, operative i kvalitativne prednosti.

TerraLex je organizacija koja pokriva pre-

ko 200 jurisdikcija u više od 120 zemalja sa jasnim, visokim standardima saradnje.

U tom okviru, kancelarija postaje platforma: klijent ne dobija samo lokalni savet, već koordinaciju i mogućnost saveta u više zemalja, u realnom vremenu.

Ove godine sam imao i čast da na skupštini Harvard Law Association of Europe u Vilnjusu budem prva osoba koja je iz šireg regiona izabrana za potpredsednika ove prestižne međunarodne organizacije.

Transatlantske teme danas su ponovo ključne – ne samo politički već i ekonomski: investicije, tehnologija, regulativa. Na forumu Atlantskog saveta u Vašingtonu govorio sam o tome da region može biti brži, agilniji i otvoreniji za eksperiment od mnogih zrelijih jurisdikcija – ako pametno postavi okvir.

AI je sveprisutan. Kako izbeći dve krajnosti – paniku i naivnu euforiju?

Tako što ga spustite na zemlju. AI je moćan alat, ali podrazumeva i rizik i odgovornost.

Posebno mi je važna ideja „prave brzine“, da ne regulišemo prerano i preterano, ali ni da ne improvizujemo kada već postane kasno.

U 2025. godini sam izabran u globalnu AI inicijativu Perplexity AI Business Fellowship, gde su među svega hiljadu učesnika pravnici u manjini, a predstavnika iz regiona ima veoma malo. To vidim kao još jednu potvrdu da se pravna profesija menja i da moramo biti proaktivni, a ne reaktivni.

Kada kažete „proaktivno“, šta je vaš fokus za 2026. godinu?

Tri stvari.

Prvo: kretanja u oblasti međunarodne trgovine će biti veoma značajna – to znači da sve što radimo treba da bude kreativno i osmišljeno tako da pomogne srpskoj i regionalnoj privredi da bude što konkurentnija u veoma složenom međunarodnom okruženju.

Drugo: upravljanje – da pravni saveti budu povezani sa upravljanjem kompanijama, rizicima i internim kontrolama, bilo da su u pitanju sankcije, tarife ili nove carine na emisije gasova staklene bašte.

Treće: AI sa smislom – ne AI kao marketing, već kao disciplina koja unapređuje kvalitet, brzinu i doslednost usluge, uz jasnu ljudsku odgovornost.

Ako to uradimo, verujem da region neće biti evropska periferija, već njena laboratorija praktičnih rešenja.

